

بررسی اثر تغییر نوع پوشش ایمپلنتهای دندانی و ضخامت آنها در تنش ماکزیمم ایجاد شده در سطح تماس ایمپلنت-پوشش و سطح تماس پوشش-استخوان به روش اجزاء محدود

خلیل فرهنگ دوست

علی قانعی

استادیار دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی مشهد

دانشجوی کارشناسی ارشد مکانیک گرایش طراحی کاربردی دانشگاه فردوسی مشهد

مشهد مقدس-دانشگاه فردوسی مشهد-دانشکده مهندسی-گروه مکانیک

چکیده

استفاده از پوشش های سرامیکی در ایمپلنت های دندانی بعثت دلایل زیادی از جمله سازش سریع با استخوان، فقدان بافت فیبری در محل اتصال پوشش-ایمپلنت و اتصال ایمپلنت-استخوان محکم تر، بصورت عمومی درآمده است. [۱] در بین این پوشش ها، هیدرواکسی اپاتیت (HydroxyApatite) و فلوروآپاتیت (FluorApatite) استفاده بیشتری دارند. در مقاله حاضر با استفاده از تحلیل تنش به روش اجزاء محدود و بصورت دوبعدی (Axisymmetric) ایمپلنت های Dyna و IMZ در حالت های مختلف با پوشش HA و FA با ضخامتهای ۱۰۰، ۳۳ و ۶۵ میکرون مدل سازی شدند.

نتایج تحلیل تنش نشان داد که در ایمپلنت Dyna تنش ماکزیمم در سطح تماس ایمپلنت-پوشش و سطح تماس پوشش-استخوان با افزایش ضخامت پوشش کاهش می یابد. همچنین در شرایط یکسان تنش ماکزیمم در ایمپلنت با پوشش FA کمتر از همان ایمپلنت با پوشش HA بود. اما تنش ماکزیمم در سطح تماس ایمپلنت-پوشش و سطح تماس پوشش-استخوان در ایمپلنت با پوشش FA بیشتر از همان ایمپلنت با پوشش HA بود، اما در ایمپلنت IMZ تنش ماکزیمم ایجاد شده در ایمپلنت با تغییر نوع پوشش و ضخامت آن، هیچ تغییری نداشت.

مقدمه

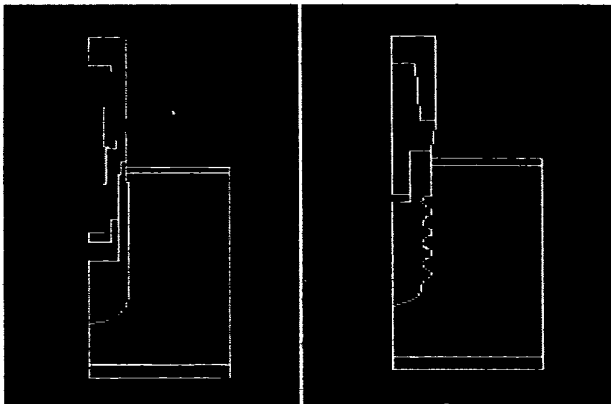
ثابت و خصوصاً بریج ها از طرف دیگر، تمایل به درمان با ایمپلنت های دندانی را افزایش داده است، که این خود نیز موفقیتی درازمدت است. تحقیقات مؤثر پرفسور Branemark و همکارانش بر روی ایمپلنت ها و خصوصاً Osseointegration، عملکرد را برای بیماران بی دندان تغییر داد. با این حال کاربرد ایمپلنت های دندانی هیچگاه بدون مشکل نبوده است.

در حال حاضر بیش از ۲۵ نوع مختلف از ایمپلنت های داخل استخوانی سیلندریک با پوششهای سرامیکی از جنسهای مختلف و با ضخامتهای متفاوت یا بدون پوشش موجود است که این خود نیز مشکلاتی را در انتخاب سیستم مطلوب مطابق با استانداردهای رایج، نیازهای دندانپزشک و امکانات بیمار فراهم آورده است.

بشر همواره دچار مشکل ترمیم اعضاء و اجزایی از بدن خود بوده است که در نتیجه حادثه یا بیماری از دست رفته اند. در این میان جایگزینی دندانهای از دست رفته نیز بدلایلی همچون برگرداندن زیبایی و فانکشن، مورد نظر بوده است.

در این میان پیدایش ایمپلنتهای دندانی، مشکلات بسیاری از بیماران نیازمند پروتز را بطور چشمگیری کاهش داده است. نقصان گیرو ثبات، توزیع تنش نامطلوب و عواقبی همچون تحلیل استخوان نشتگاه پروتزهای متحرک از یکسو و نیاز به تراش دندانهای پایه و عواقبی همچون درگیری پالت و مشکلات بهداشتی، در پروتزهای

طرح Super-structure, TIE روی ایمپلنت و بیج محکم کننده آن (Fastening Screw) به طرح قبلی Fixture اضافه شد، بطوریکه Super-Structure به فرم یک استوانه به طول ۶ میلی متر و به قطر ۴ میلی متر در نظر گرفته شد. استخوان اطراف Fixture ایمپلنت به صورت یک بلوک مربع به ارتفاع و عرض ۱۵ میلی متر با حاشیه ای از استخوان کورتیکال به ضخامت ۰/۵ میلی متر در بالا و ۱ میلی متر در پایین در نظر گرفته شد. در تمام طرحها له فوقانی Fixture، ۰/۵ میلی متر بالاتر از لبه کرس استخوان آلوتول قرار دارد (شکل ۱).

شکل ۱: طرح ایمپلنت های مورد مطالعه و اجزای متصل به آن در قطعه ای از استخوان فک بصورت Axisymmetric - از چپ به راست: IMZ و Dyna

هر یک از ایمپلنت های یاد شده در شرایط زیر مدل سازی شدند.

- ۱- ایمپلنت IMZ با پوشش HA با ضخامت ۱۰۰ میکرون.
- ۲- ایمپلنت IMZ با پوشش FA با ضخامت ۱۰۰ میکرون.
- ۳- ایمپلنت IMZ با پوشش HA با ضخامت ۶۵ میکرون.
- ۴- ایمپلنت IMZ با پوشش FA با ضخامت ۶۵ میکرون.
- ۵- ایمپلنت IMZ با پوشش HA با ضخامت ۳۳ میکرون.
- ۶- ایمپلنت IMZ با پوشش FA با ضخامت ۳۳ میکرون.
- ۷- ایمپلنت Dyna با پوشش HA با ضخامت ۱۰۰ میکرون.
- ۸- ایمپلنت Dyna با پوشش FA با ضخامت ۱۰۰ میکرون.
- ۹- ایمپلنت Dyna با پوشش HA با ضخامت ۶۵ میکرون.
- ۱۰- ایمپلنت Dyna با پوشش FA با ضخامت ۶۵ میکرون.
- ۱۱- ایمپلنت Dyna با پوشش HA با ضخامت ۳۳ میکرون.
- ۱۲- ایمپلنت Dyna با پوشش FA با ضخامت ۳۳ میکرون.

علیرغم پیشرفتهایی که در زمینه طراحی و ساخت ایمپلنتهای داخل استخوانی صورت گرفته، انتقال نیروهای فانکشنال به استخوان از طریق ایمپلنت با یک دندان طبیعی دارای پریدنثیم سالم، تفاوت دارد. در دندانهای طبیعی، پریدنثال لیگامان (PDL) بعنوان یک جزء بالشتکی و حد- واسط عمل میکند. اما در ایمپلنتهای Osseointegrat نیروهای اکلوزالی مستقیماً به استخوان حمایت کننده منتقل می شوند که در این میان ایمپلنت هیچگونه حرکت محسوسی در استخوان ندارد، از این جهت در ایمپلنت های Osseointegrat توزیع یکنواخت تنش، در تمام نقاط تماس ایمپلنت با استخوان اهمیت بیشتری پیدا میکند. برای نیل به این هدف و هم چنین افزایش سطح تماس و افزایش استحکام اتصال ایمپلنت با استخوان استفاده از پوششهای سرامیکی از جمله هیدرواکسی اپاتیت (Hydroxyapatite) و بی-ازگی فلوراپاتیت (Fluorapatite) با ضخامت های متفاوت مورد توجه بوده است. در این حال دانستن اینکه در یک ایمپلنت با پوشش، چه ضخامت پوششی و چه جنس پوششی تمرکز تنش کمتری در ایمپلنت، در سطح تماس ایمپلنت-پوشش، در سطح تماس پوشش- استخوان و در استخوان اطراف ایمپلنت ایجاد می کند از اهمیت ویژه ای برخوردار است که تاکنون به آن پرداخته نشده است.

مواد و روشها

در این مطالعه دو نوع ایمپلنت داخل استخوانی با اسامی زیر مورد بررسی قرار گرفتند.

Dyaa (Dyna Dental Engineering Netherland)
IMZ (Friatec AG - Mannheim - Germany)

طرحها و تصاویر مربوط به هر یک از ایمپلنتها از دستور العمل و بروشور کارخانه سازنده آن تهیه و ابعاد دقیق آن بدست آمد. ابعاد واقعی ایمپلنتهایی که در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفته اند در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱- مشخصات دو نوع ایمپلنت مورد مطالعه

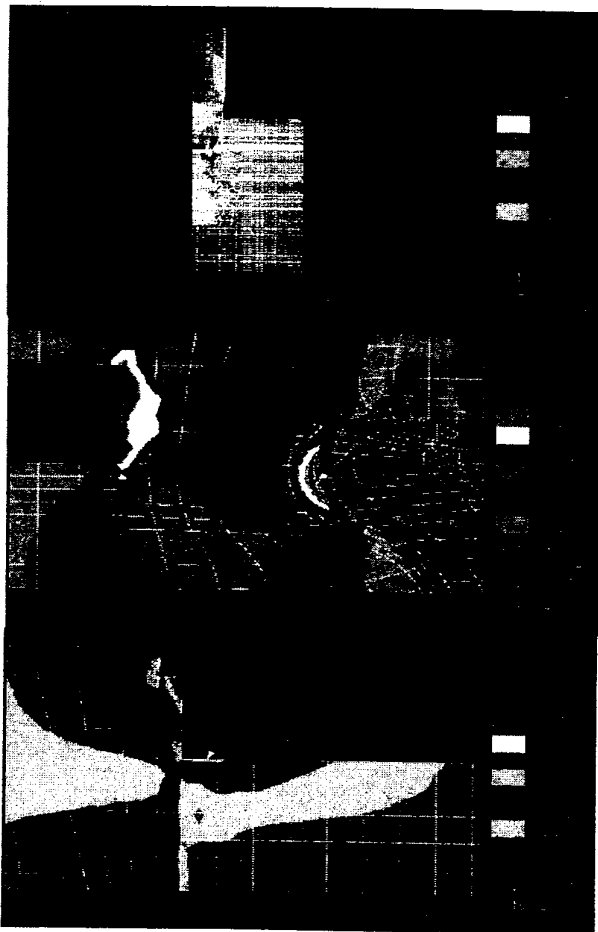
نوع ایمپلنت	ارتفاع TIE (mm)	قطر (mm)	طول (mm)
Dyna	۲	۳	۱۰
IMZ	۲	۴	۱۱

Mises ماکزیمم در سطح تماس پوشش-استخوان D= تنش Von Mises ماکزیمم در استخوان اطراف ایمپلنت.

جدول ۴. تنشهای ایجاد شده در ایمپلنت Dyna با پوشش FA.

ضخامت پوشش	A(MPa)	B(Mpa)	C(MPa)	D(MPa)
۳۳ میکرون	۴۲/۸۴	۳۲/۵۴	۲۴/۴۴	۲۵/۴۴
" ۶۵	۴۱/۲	۲۵/۵۶	۲۳/۵۶	۲۵/۲
" ۱۰۰	۳۹/۸۱	۲۱/۷۷	۲۲/۷۷	۱۹/۹۳

بعنوان مثال تنشهای حاصل از بارگذاری عمودی ایمپلنت Dyna با پوشش FA با ضخامت ۱۰۰ میکرون در شکل ۲ آمده است.

شکل ۲- از بالا به پایین ۱- الگوی تنش ایجاد شده در ایمپلنت Dyna به همراه اجزاء سازنده ۲- محل تنش ماکزیمم در سطح تماس ایمپلنت-پوشش و سطح تماس پوشش-استخوان (رزوه فوقانی ایمپلنت). ۳- محل تنش ماکزیمم در استخوان اطراف ایمپلنت، قسمت فوقانی Fixture در تماس با استخوان.

برای تحلیل تنش سیستمهای فوق، از نرم افزار NISA استفاده شد. سیستمهای فوق بصورت دو بعدی با استفاده از المانهای Axisymmetric مدل سازی شدند. تمام مواد بصورت همگن، ایزتروپیک و الاستیک خطی در نظر گرفته شدند. خصوصیات مواد از قبیل ضریب کشسانی (E) و Poisson's Ratio از مراجع مختلف بدست آمدند. جدول ۲ مشخصات مواد بکاررفته در طرحهای مورد آزمایش را نشان میدهد. تمام مدلها تحت نیروی عمودی ۱۷۰ نیوتون قرار گرفتند و سپس تحلیل شدند [۷].

جدول ۲- خصوصیات مکانیکی مواد بکاررفته

جنس ماده	E(MPa)	Poisson Ratio	مرجع
تیتانیوم	۱۱۵۰۰	۰/۳۵	۲
استخوان اسفنجی	۱۳۷۰	۰/۳	۳
استخوان متراکم	۱۳۷۰۰	۰/۳	۴
طلا	۹۶۶۰۰	۰/۳۵	۲
POM	۳۴۴۷	۰/۳۵	۲
HA	۱۱۷۰۰۰	۰/۲۷	۵
FA	۱۴۸۰۰۰	۰/۲۸	۶

نتایج

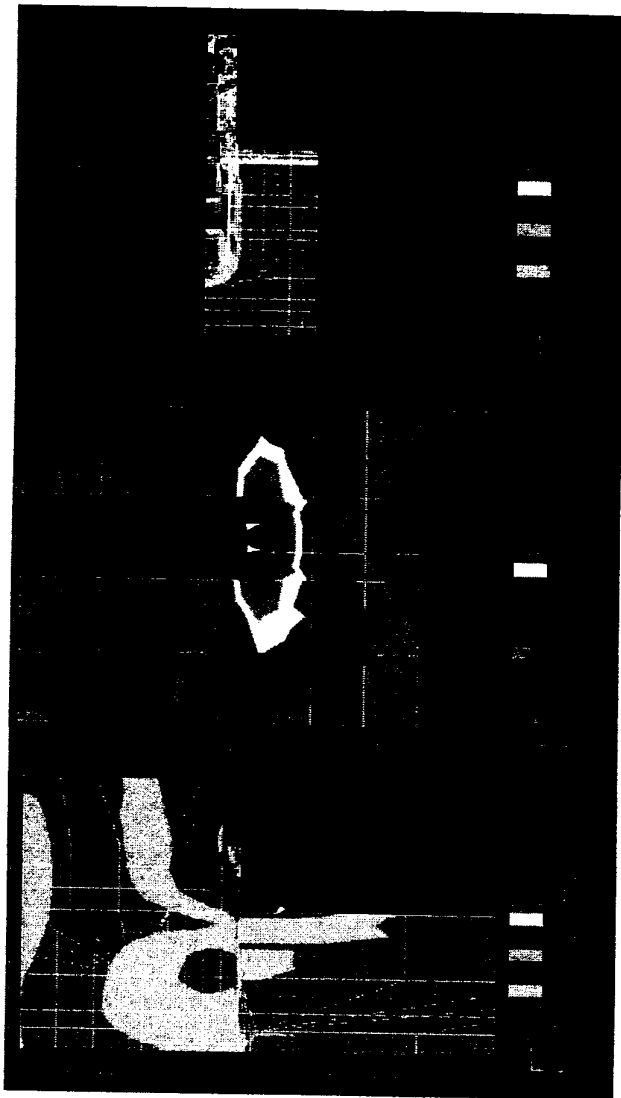
الف- ایمپلنت Dyna

در تمام مدلها تنش ماکزیمم ایجاد شده در ایمپلنت، در عمق اولین فر رفتگی دیواره آن و در انتهای پیچ محکم کننده بود و تنش ماکزیمم ایجاد شده در سطح تماس ایمپلنت-پوشش و سطح تماس پوشش استخوان، در عمق اولین فر رفتگی دیواره ایمپلنت بوجود آمده بود. نتایج تحلیل تنش مدلهای مختلف ایمپلنت Dyna در جدول ۳ و ۴ نشان داده شده است.

جدول ۳. تنشهای ایجاد شده در ایمپلنت Dyana با پوشش HA

ضخامت پوشش	A(MPa)	B(Mpa)	C(MPa)	D(MPa)
۳۳ میکرون	۴۳/۸	۳۰/۷۷	۲۰/۴۸	۲۳/۸۳
" ۶۵	۴۱/۸۵	۲۴	۱۸/۹۵	۲۲/۹
" ۱۰۰	۴۰/۵۲	۲۰/۲۸	۲۰/۲۸	۲۰/۰۳

A= تنش Von Mises ماکزیمم در ایمپلنت B= تنش Von Mises ماکزیمم در سطح تماس ایمپلنت-پوشش C= تنش Von

شکل ۳- از بالا به پایین: ۱- الگوی تنش ایجاد شده در ایمپلنت IMZ به همراه اجزاء سازنده ۲- محل تنش ماکزیمم در ایمپلنت. (قسمت فوقانی پیچ محکم کننده) ۳- محل تنش ماکزیمم در استخوان اطراف ایمپلنت، قسمت فوقانی Fixture در تماس با استخوان، در سطح تماس ایمپلنت-پوشش و سطح تماس پوشش-استخوان.

با توجه به مقادیر تنش ها در جداول ۵ و ۶ نتایج زیر بدست می آید
 ۱- با افزایش ضخامت پوشش ایمپلنت، صرف نظر از جنس پوشش مقدار تنش ماکزیمم در ایمپلنت تغییری نمی کند. اما در سطح تماس ایمپلنت-پوشش و در سطح تماس پوشش-استخوان، در ایمپلنت با پوشش هیدرواکسی اپاتیت مقدار تنش ماکزیمم کاهش میابد اما در ایمپلنت با پوشش فلوروپاتیت تغییرات تنش یکنواخت نیست

با توجه به مقادیر تنش ها در جداول ۳ و ۴ نتایج زیر بدست می آید
 ۱- با افزایش ضخامت پوشش ایمپلنت صرف نظر از جنس پوشش مقادیر تنش ماکزیمم در ایمپلنت، در سطح تماس ایمپلنت-پوشش، در سطح تماس پوشش-استخوان و در استخوان احاطه کننده ایمپلنت کاهش می یابد.

۲- در حالتی که ضخامت پوشش ایمپلنت ثابت است، در ایمپلنت با پوشش فلوروپاتیت مقدار تنش ماکزیمم ایجاد شده در ایمپلنت کمتر است از همان ایمپلنت با پوشش هیدرواکسی اپاتیت.

۳- در حالتی که ضخامت پوشش ایمپلنت ثابت است، در ایمپلنت با پوشش فلوروپاتیت مقدار تنش ماکزیمم ایجاد شده در سطح تماس ایمپلنت-پوشش، سطح تماس پوشش-استخوان و همچنین در استخوان اطراف ایمپلنت همواره بیشتر است از همان ایمپلنت با پوشش هیدرواکسی اپاتیت.

۴- میزان تمرکز تنش در خود پوشش ایمپلنت، در ایمپلنت با پوشش فلوروپاتیت خیلی بیشتر است از همان ایمپلنت با پوشش هیدرواکسی اپاتیت.

ب- ایمپلنت IMZ

نتایج تحلیل تنش مدل های مختلف ایمپلنت IMZ در جدول ۵ و ۶ نشان داده شده است.

جدول ۵. تنش های ایجاد شده در ایمپلنت IMZ با پوشش HA

ضخامت پوشش	A(MPa)	B(Mpa)	C(MPa)	D(MPa)
۳۳ میکرون	۶۳/۱۸	۲۳/۴	۲۰/۱	۲۰/۳
” ۶۵	۶۳/۱۸	۲۳/۲	۱۸/۰۸	۲۱/۳
” ۱۰۰	۶۳/۱۸	۲۰/۵۸	۱۲/۵۲	۱۱/۵۲

جدول ۶. تنش های ایجاد شده در ایمپلنت IMZ با پوشش FA

ضخامت پوشش	A(MPa)	B(Mpa)	C(MPa)	D(MPa)
۳۳ میکرون	۶۳/۱۸	۲۷/۱	۲۱	۲۰/۳
” ۶۵	۶۳/۱۸	۲۸/۲	۲۱/۳	۲۱/۳
” ۱۰۰	۶۳/۱۸	۲۷	۱۵/۱	۱۳/۵

بعنوان نمونه تنش های حاصل از بارگذاری عمودی برای ایمپلنت IMZ با پوشش HA با ضخامت ۱۰۰ میکرون در شکل ۳ آمده است.

تنش کمتری در اطراف استخوان احاطه کننده ایجاد کند، تحلیل استخوان در آن کمتر است. با مقایسه جداول ۳ و ۴ با ۵ و ۶ مشاهده می شود که در ایمپلنت IMZ با پوشش هیدرواکسی اپاتیت با ضخامت پوشش ۱۰۰ میکرون در مقایسه با ایمپلنت Dyna کمترین مقدار تنش (۱۱/۵۳ MPa) در استخوان اطراف ایمپلنت در قسمت فوقانی Fixture ایجاد می شود، پس این ایمپلنت با مشخصات ذکر شده از لحاظ تحلیل استخوان نسبت به سایر ایمپلنتهای IMZ و Dyna بهترین می باشد.

۵- در هر دو نوع ایمپلنت و در تمام مدل‌های آنها، تمرکز تنش در استخوان اطراف طوق ایمپلنت دیده می‌شود. در هیچکدام از مدل‌ها تنش شدیدی در ناحیه انتهایی ایمپلنت و استخوان اطراف آن مشاهده نشد.

مراجع

- [۱]. John F. Kay: Calcium phosphat coating for Dental Implant. Dent Clin North Am vo.36 No1 Jan1992:1-17
- [۲]. David C: Comparison of stress Transmission in the IMZ Implant With Polyoxymethylene or Titanium Intramobile element. INT J ORAL MAXILLOFAC IMPLANTS 1992;7:450-458
- [۳]. Atila Sertgoz: Finite Element Analysis Study of the Effect of Superstructure Material on Stress Distribution in an Implant-Supported Fixed Prosthesis. INT J Prosthodont 1997;10:19-27
- [۴]. Atila Sertgoz: Finite element analysis of cantilever and implant length on stress distribution an implant-supported fixed prosthesis. J Prosthet Dent 1996;75:165-169
- [۵]. فتحی، محمد حسین: مقدمه‌ای بر بیومتریال‌ها، نشر ارکان اصفهان، پانزدهم ۱۳۷۸
- [۶]. William J.O Brien, PhD: Dental material and their selection, second Edition. 1996
- [۷]. قنبرزاده، جلیل: تحلیل تنش سه بعدی ایمپلنت‌های دندانی بیروش اجزاء محدود، پایان نامه برای دریافت درجه تخصصی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، دانشکده دندانپزشکی، ۱۳۷۵
- [۸]. Soltez U., Siegele D. Principal characteristics of the stress distributin in the jaw caused by dental implants. 1982-p:439-444

بطوریکه تنش ماکزیمم در سطح تماس ایمپلنت-پوشش و در سطح تماس پوشش-استخوان، در ایمپلنت با ضخامت پوشش ۶۵ میکرون بیشترین مقدار و در ایمپلنت با ضخامت پوشش ۱۰۰ میکرون کمترین را داراست.

۲- تنش ماکزیمم ایجاد شده در استخوان احاطه کننده ایمپلنت در هر دو نوع پوشش، در ایمپلنت با ضخامت پوشش ۶۵ میکرون بیشترین مقدار و در ایمپلنت با ضخامت پوشش ۱۰۰ میکرون کمترین مقدار را داراست.

۳- در حالی که ضخامت پوشش ایمپلنت ثابت است، در ایمپلنت با پوشش فلوروپاتیت مقدار تنش ماکزیمم ایجاد شده در سطح تماس ایمپلنت-پوشش، سطح تماس پوشش-استخوان و همچنین در استخوان اطراف ایمپلنت همواره بیشتر است از همان ایمپلنت با پوشش هیدرواکسی اپاتیت.

بحث و نتیجه گیری

- ۱- در مطالعه حاضر علاوه بر Fixture ایمپلنت و استخوان اطراف آن، سایر اجزای ایمپلنت و از جمله Super-structure و پیچ محکم کننده آن نیز در روند تحلیل شرکت داده شدند. بعلاوه لایه های استخوان تراکم که در اکثر مطالعات توجهی به آن نشده است نیز در طرح‌ها منظور گردید.
- ۲- با توجه به اینکه اکثر شکست‌ها در ایمپلنت‌های دندانی پوشش دار، ناشی از جدا شدن ایمپلنت از پوشش و یا جدا شدن اتصال بین پوشش و استخوان اطراف ایمپلنت می‌باشد، فلذا ایمپلنتی بهینه است که مقادیر تنش ماکزیمم و تمرکز تنش در سطوح تماس ایمپلنت-پوشش و پوشش-استخوان و استخوان اطراف ایمپلنت کمترین مقدار را داشته باشد. با توجه به موارد ذکر شده در بالا در ایمپلنت Dyna، ایمپلنت با پوشش هیدرواکسی اپاتیت با ضخامت ۱۰۰ میکرون بهترین ایمپلنت می‌باشد. و در ایمپلنت IMZ نیز ایمپلنت با پوشش هیدرواکسی اپاتیت با ضخامت ۱۰۰ میکرون بهترین ایمپلنت می‌باشد.
- ۳- میزان تنش ماکزیمم ایجاد شده در ایمپلنت Dyna در تمام مدل‌ها در عمق اولین فررفتگی دیواره آن و در انتهای پیچ محکم کننده بود که این نتیجه با یافته های کلینیکی همخوانی دارد زیرا طبق گزارشات واصله شکست اغلب ایمپلنت‌های Dyna از این ناحیه می‌باشد.
- ۴- Soltez و Siegele با مطالعاتی بر روی سگ‌ها نشان دادند که نواحی تحلیل استخوان بر نواحی تمرکز تنش در مدل‌های لابراتوری از همان نوع ایمپلنت، منطبق است [۸] بنابر این ایمپلنتی که تمرکز